

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa ferial** a la capella fonda.

Dilluns dia 14,
Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir.
Memòria.

A les SET de la tarda, **Missa de vigília**, a l'església parroquial.

Dimarts dia 15,
Assumpció de la Benaurada Verge Maria.
Solemnitat.

A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes**. I a 1/4 d'una del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

Dissabte dia 19,
Sant Magí, màrtir. Memòria.

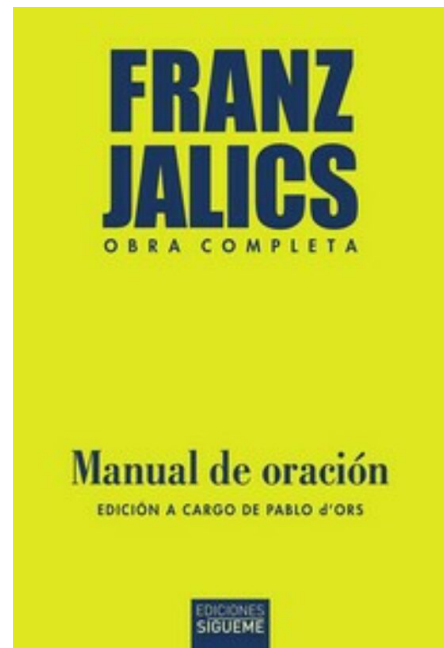
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Sant Magí és copatró de la ciutat de Tarragona. Fou un ermità del segle III que visqué a la Brufaganya, a la Conca de Barberà, on s'hi troba una ermita dedicada a ell. Diu la tradició que sant Magí fou pres per predicar l'evangeli i fou portat a Tarragona. Miraculosament, va poder escapar de la presó i tornà a la seva ermita, on fou novament detingut. Els seus botxins assedegats li demaneren aigua i ell feu brollar tres fonts d'aigua de la roca. Això no li va estalviar ser degollat a Tarragona a començaments del segle IV. Cada any, el dia 18 d'agost, uns portants baixen aigua de l'ermita de la Brufaganya que és repartida a la capella que s'erigeix en el lloc on segons la tradició fou martiritzat. A la tradició de repartir aigua pel mal de gola s'hi ha afegit la venda d'unes galetes en forma de cànir en benefici de la Llar Natalis, un centre catòlic que acull mares amb els nadons que han volgut deixar néixer.

Diumenge dia 20,
Sant Bernat, abat. Memòria.

A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes**. I a 1/4 d'una del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

LECTORÀLIA

Les nou propostes per l'entrenament espiritual d'aquest manual ofereixen al lector de manera molt amena i didàctica, les diverses formes que la tradició cristiana suggereix per relacionar-se amb Déu. Aquest llibre parteix de la recitació de pregàries i la lectura de la Bíblia, i passa pel col·loqui, la relaxació, el recolliment, el discerniment i, per suposat l'oració en comú. Franz Jalics va néixer a Budapest (Hongria) l'any 1927 i va ser membre de la Companyia de Jesús. Va ensenyar teologia a Argentina on va ser segrestat durant més de cinc mesos pels esquadrans de la mort. Després d'aquesta traumàtica experiència va donar un gir radical a la seva vida, orientant-se cap a la pràctica del silenci i la meditació. Des de 1963 fins al 2014 es va dedicar a dirigir recessos espirituals i exercicis contemplatius, primer a Argentina, després a Estats Units i, a partir de 1978 a Haus Gries, a Alemanya. Reconegut com a mestre espiritual, va morir a la seva ciutat natal l'any 2021.

Oferim un tast de les seves reflexions metodològiques que ofereixen pistes per a la vida espiritual en la vida quotidiana.

A partir de les pregàries recitades i de la meditació bíblica -que solen inspirar-nos sentiments i actituds elevades-, va sorgint el col·loqui espontani amb el Senyor, que sol començar amb un balboteig, però pot acabar expressant davant Déu el que realment es viu. El normal és que la meditació bíblica acabi en una conversa o diàleg amb Déu, la dinàmica de la qual cal conèixer.

Són molts els qui sistemàticament arriben tard a missa, malgrat haver-se proposat una i altra vegada ser puntuals. O els qui programent fer una estona d'oració i es troben al final del dia que no ho han fet. Encara més: No és infreqüent que ens asseiem molt motivats i que, en començar no trobem més que aridesa, rutina i indiferència. Experimentem com la ment divaga entre mil preocupacions que impedeixen aixecar el cor a Déu.

La conclusió és clara: No n'hi ha prou amb tenir la ferma decisió de fer bona i fervorosa oració; les millors pregàries són incapaces de fixar la nostra atenció o de fer-nos trobar una afinitat amb els textos bíblics. El que es fa evident, el que ens crida l'atenció és el contrast entre els nostres bonics propòsits i la crua realitat: Volem elevar la nostra ment a Déu i no podem, aquests són els fets.

En aquests casos, l'única sortida és girar 180 graus el timó de la nostra oració. En comptes de voler imposar-nos sentiments nobles i evangèlics, quan estem tant dispersos el millor és deixar aflorar el que hi ha en nosaltres, és a dir, no expressar el que voldríem expressar sinó el que ens surt espontàniament, el que brota des de dins. Pot ser que, al principi, donada la nostra resistència, no broti res. Però es tracta de donar curs lliure a la sinceritat. No dir el que és bonic, sinó dir el que sentim de veritat.

Jalics, Franz. *Manual de oración*.
Nueve propuestas para el entrenamiento espiritual.
Ediciones Sígueme, Salamanca 2022.
Capítol 4, pàgines 53-54.

VESTIGIS D'UN POBLE CRISTIÀ

Arxiu Montserrat Serra

Majòlica dedicada a la Mare de Déu del Roser que es troba al carrer Goya.

EXÈQUIES

Diumenge dia 30 de juliol a l'una del migdia, vam celebrar la Missa exequial de l'Albert Sala Vilboy, de 67 anys. L'Albert havia nascut i vivia a Barcelona, i va morir a l'Hospital Vall d'Hebron de la ciutat comtal, havent rebut la Santa Únció.

Que reposti en la pau del Senyor i participi de la Pasqua eterna.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 13, a les deu del matí, per en Diego Cabrera Lozar en el 6è aniversari, i per en Pere Mir Oms. **A 1/4 d'una del migdia**, pels difunts de la parròquia.

Dilluns dia 14, per la Carmen Serra Vilella.

Dimarts dia 15, a les deu del matí, per la Maria Valldeoriola Codina, pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Coll Roqueta i difunts de la família.

A 1/4 d'una del migdia, per la Mercè Busoms Deordal i pels seus pares Lluís Busoms i Leonor Deordal.

Dimecres dia 16, per en Francisco i Anna Sardà Roqueta

Dijous dia 17, per l'Albert Sala Vilaboy.

Divendres dia 18, per l'Antonieta Bonet i Valentí Sardà.

Dissabte dia 19, pels difunts de la parròquia.

Diumenge dia 20, a les deu del matí, en acció de gràcies. **A 1/4 d'una del migdia**, per la Siseta Vilaseca en el 3er aniversari i difunts de la família